

sen, Holm, N. Andersen, (Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds), S. Hansen, Faaborg og Dinesen.

Udfaldet af Stemmegiøringen var følgende: Der blev afgivet 89 Stemmesedler, og da der skulde vælges 4 Medlemmer, udfordredes der altsaa 22 Stemmer til et gyldigt Valg.

Valgt blev kun Tuxen, (Berg 19, Schønhejher 19, Brun 15, N. Jensen 11, Gad 2 og Scavenius 1 Stemme).

Da der saaledes kun var valgt eet Medlem, skredes der til et nyt Valg paa sædvanlig Maade af 3 Medlemmer. Efterat Stemmesedler vare omdeelte og indsamlede, bemærkede

Formanden: Ved den foreløbige Optælling har det vist sig, at der er afgivet 91 Stemmesedler, men jeg har anmodet de Herrer Secretairer om at optælle dem, medens vi foretage den følgende Sag paa Dagsordenen. Forsaavidt det skulde blive nødvendigt at lade endnu et Omvalg foretage, hvilket da vil blive et bundet Valg, vil dette blive foretaget senere i nærværende Møde.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen: Første Behandling af „Forflag til Lov om Statens Overtagelse af de jydsk-syenske Jernbaners Drift.“ (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2219 ff).

Formanden: Første Behandling af denne Sag er aabnet. (Ophold). Da jeg dog forudsætter, at denne Sag ikke vil gaae hen uden Forhandling, slutte jeg anmode de Herrer, der vilde udtale sig, om at begjære Ordet.

Sage: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Sage: Jeg vilde meget nødtigt tage Ordet, thi jeg tilstaaer, at min Stemme er saa svag idag, at jeg frygter for, at jeg neppe vil

blive hørt; men jeg synes dog, at det ikke vilde være passende, om en Sag af denne Natur gik til 2den Behandling, uden at Nogen havde udtalt sig over den. Det kan ikke nægtes, at det Forflag, som her foreligger, fremtræder med en stor Styrke, som for det Første ligger deri, at vi altid maae modtage, hvad der kommer til os fra det andet Thing, med en særlig Opmærksomhed og Bevillie, og at et stort Fleertal der har erklæret sig for Lovforslaget. Men dernæst fremtræder det med en stor Styrke derved, at det er det heelt Modsatte af det Forflag, der af Indenrigsministeren var blevet fremlagt i det andet Thing, og vi møde det her, som det synes, med hans fulde Samtykke. Han synes at være fuldkommen bestemt paa at ville gaae ind paa et Forflag af denne Natur, der, som sagt, er heelt modstridende det, som han selv havde forelagt. Nu forekommer det mig, at naar en Minister tiltræder et Forflag, som staaer i Modstrid med det, han selv har forelagt, maa der være særdeles stærke Grunde derfor, og at han maa antages at være overbevist om, at det Rette er truffet ved det nye Forflag, naar han saaledes, og det temmeligt freidigt, opgiver sit eget Forflag for et andet. Men jeg vil ogsaa tilstaae, at der kan ansøres meget gode Grunde for at gaae den Vej, som det andet Thing er gaaet. Istedetfor at Regjeringen søger at bortforpagte de jydsk-syenske Baner paa en længere Aarrække, gaaer dette Forflag ud paa, at Regjeringen forsøgsviis paa 3 Aar selv skal drive Banerne, for, efterat denne Prøve har fundet Sted, og Jernbanenettet forhaabentligt er blevet færdigt, da at tage endelig Beslutning om, hvorvidt den skal fortsætte Driften eller gaae en anden Vej. Det synes saa naturligt, naar Staten sætter 18 Millioner i et slikt Foretagende, at den saa er kaldet til, efterat have forsøgt Bortforpagtning, og dette er mislykkedes, i Tvivlstilsælde at tage Sagen i sin egen Haand. Der er dernæst en naturlig Opfordring til at samle Postvæsenet, Telegraphvæsenet og Jernbanevæsenet i een Haand og at gennemføre de Principer, der bør gennemføres, for at Jernbane- og Postvæsenet kunne udvilles til den størst mulige Fuldkommenhed, — og de staae i en meget nær Forbindelse med hinanden —, saaledes at en